Um tónlist fornkirkjunnar.
Minnismiði.

Við lagsmíðina eru nú, eins og kunnugt er, venjulegast notaðar hvorttveggja algengustu tóntegundirnar Dúr og Moll, með 24 tónstigum, en hjá forn-Grikkjum voru þær miklu fleiri. ~~Ambrosius biskup (334-369) endurskoðaði þær og tón festara skipulagi á þær en áður var~~ Við endurskoðun Ambrosíusar biskups í Milano (—) komst fastara skipulag á þær og voru aðaltóntegundirnar einkum fjórar (dórisk-an, phryg-isk, mixolyd-isk og hypolydisk), en þegar Gregor mikli tók páfatign 590 og tóntegundir Ambrosíusar voru ýmist glataðar eða breyttar mjög frá því sem áður var, endurskoðaði hann þær aftur, endurbætti og jók við, svo að þær urðu 8 jó, með 84 tónstigum. Gregor samdi stóra bók, sem hann kallaði Antifónar, og lagði svo fyrir að bókin skyldi fest með járnhlekkjum við altarishornið í Péturskirkjunni í Róm, eptir hvern sá Kynslóðum til leiðbeiningar í kirkjusöngnum þessum, en vera skyldu hin einu rétta viðmiðunar fyrir kirkjusöngnum.